

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

20. Dies Januarii. Erubescere volutari in cœno, qui es è cœlo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Januar.

Tessera.

51

Nihil? Cum ex te nihil possis, quid restat, quam ut
te nihili facias? Cum quovis momento possis rever-
ti ad nihili, quid est, quod te non existimes minus
quam nihil? Vis sapere? Hoc consilium sequere: ut
sis aliquid Deo, esto tibi nihil, & imprime hanc
menti Elegiam:

*Pulvis & umbra sumus: pulvis, nihil est, nisi fu-
mus:*

Sed Nihil est fumus; nos Nihil ergò sumus.

20. DIES JANUARI.

Erubescere volutari in cœno, qui es è cœlo.

D. Bern. Serm. 24. in Cant.

Dei in homi- **I**ntellexisti à teipso quid es; Au-
nem bene- di nunc Anime, quid à Deo ac-
ficia. ceperis. Ipsa te Dei mens con-
cepit: Idæa formavit, Verbum expressit, Benevo-
lencia decrevit, Potentia in lucem dedit. Creatus es
homo, Deuste voluit intellectu præditum cum
crearet, ut intelligeres quid acceptum debeas
Creatori. Quando matris in utero, materiæ in-
fundebaris Anime, quis tibi tunc primus labor
fuit? Opinor mundi opificem æmulari? Tu indi-
gestæ massam materiæ in corporis fabricam, inte-
riore, exterioreque structura mirabilem digessisti,
parvumque adeò tibi molitus es mundum. Ha-
bet sua elementa, suum cœlum, & astra sua. In eo
regnas opifex, idem, & Monarcha. Magno quo-
que mundo dominaris; tibi factus est; & hunc

D 2

tibi

tibi tuum facis, dum similem formas. Quæ terra
tam dissita, quæ regio tam vasta, quæ maria ta
profunda, quæ rerum tanta varietas, & magnitud
quam non & ambis subito, & cogitatione compl
eteris? Solem, lunam, stellas, è sinu memoriæ, ten
poris momento producis, & quod est mirum, int
te ipsum qua es imaginandi, intelligendi, concipie
dique virtute, pro arbitrio creas omnia, conserva
destruis. Deum ipsum mundi Conditozem, app
hendis, tenes, & possides, bonâ ipsius gratiâ cu
lubet: & habes hoc stupendâ, imò invidendâ felici
tatis, quod tibi invito Deum eripere nihil potest.

II. Intelligis quid à quo acceperis. Jam pond
ra, quomodo, quanto amore dedit omnia is, qui
omnia, tibi qui es Nihil. Cogita amorem Patr
amici, sponsi, imò omnium, qui unquam fueru
patrum, amicorum, sponzorū impensissimū
junge Angelorum, Archangelorum, Seraphinorum
omnium denique Angelorum ferventissimū:
adde omnes Deiparæ Virginis actus amoris, qu
elicit, & illum imprimis, quo flagravī, & conf
gravit ecstaticum in Christi partu: plus dico, agge
quotquot Christi voluntas creata, elicit in hac vi
amoris actus; scintillæ sunt ad immensum illud
moris incendium, quo Deus te creavit, & creatu
diligat. Et necdum amore, non dico ardes, sed
cales, imò tepes? plus dico, friges? Fingamus create
nos nostra sponte, & nostro Marte, & arte, & aud
visse nos de alio Deo in altero mundo, ea quæ no
de nostro Deo credimus: quis non cuperet habere
talem Deum, & immenso stupore attonitus

(2) *Donterman amor increat. 999.*

non miraretur & amaret tantam illius Bonitatem, & erga illius mundi homines benevolentiam, imò beneficentiam? Non igitur propterea quod nos creaverit, minuta est Bonitas ejus, nec debet diminui admiratio, & erga illum amor.

III. Nunc igitur vide, quàm sis totus Dei, qui totus es à Deo. Si suam colonus censeret arborem, quam plantavit: si suam pictor, quam expressit imaginem: quidni Deus hominem suum sibi vindicet, quem è nihilo creavit ad imaginem, & similitudinem suam? Nam (ut scitè Philosophi) infinitè distant facere aliquid ex aliquo, & facere ex nihilo: ita jus, & dominium, quod habet Deus in suas creaturas, ut qui eas ex nihilo creavit, jura omnia alia infinitis partibus excedit. Hic ergò expende, quam ex hoc capite causam nullam habeas, aut jus possideas, vel in re minima, ut in niçtu oculi, motu digiti, ut sola anhelitus captatione, voluntati tuæ obsequendi: quoniam & æquitas ipsa, & leges omnes, tantum esse pronuntiant debitum, quantum fuit acceptum; quia verò à Deo accepisti quidquid es, aut potes: illud omne quod es, & potes, in ejus solius expendendum est obsequium, ejusque nutu, & arbitrio vivendum. Ad hæc tua in Deum obligatio infinita est: infinitum autem terminus nullos habet, nihil excipit, locum nullum præterit: ut ne ullam in partem tutus sis, sed totus Dei. Cujus jus injustè violabit, qui quidquam (re nullâ exceptâ, sive opus externum fuerit corporis, sive internum animi) etiam minimam cogitationem non secundum Dei, sed suam voluntatem suscipere præsumet. Cum igitur non tantum ego totus sim Dei,

D 3

sed

sed Deus totus sit meus, quid superest, quàm ut
 soli consecrem id totum quod sum, quod habe
 quod possum, quod scio? Deinde cùm origo mei
 sursum è cœlo, absit, ut me deorsum vultem
 cœno, memor hodiernæ tesseræ, & Poëtici m
 niti.

Despice corde solum, suspice mente Polum.

21. DIES JANUARI.

Quis alius est noster finis, quàm perven
 re ad regnum, cujus nullus est finis
S. August. de Civit. l. 22. c. 30.

Quis finis
 creationis.

CReavit te Deus in terra, se
 non propter terram. Ha
 igitur debet esse tibi prim
 memoriæ recordatio, mentis cogitatio, oris in
 terrogatio: Cur creatus sum? Relege hujus di
 tesseram, & intelliges, finem tuum esse aliquid
 quod caret fine. Igitur terra tibi est pro exiguo tem
 pore hospitium, non pro omni tempore domici
 lium. Es hîc accola, non incolâ; es peregrinus, no
 civis; es advena, non domesticus. Hæc ergò vita, est
 via: hac imus in Patriam. A Deo egressio, redi
 mus in Deum. Eò omnes unde: ibi finis, unde
 principium. Eò moventur omnes, non omnes pro
 moventur. Errant multi, vagantur plurimi. Vita
 est via ad Deum unica, sed habet infinita divertic
 ula: hîc anfractus, ibi foveas, alibi præcipitia, ubiq
 pericula. Ne igitur in principio viæ devies in via, ista
 hîc viator, & adamantino caractere hoc menti im-

prime